

200705966/1.

Datum uitspraak: 17 september 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/9994 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, van 13 juli 2007 in het geding
tussen:

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 12 februari 2007 heeft de Minister van Justitie een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 13 juli 2007, verzonden op 25 juli 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 21 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 5 september 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. F.S.N. Nasrullah-Oemar, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

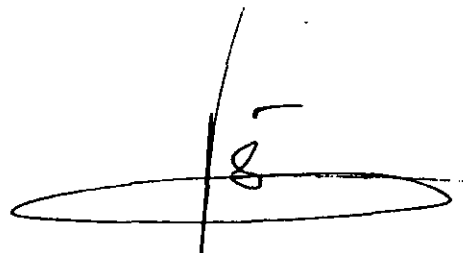
w.g. Nasrullah-Oemar
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 17 september 2007

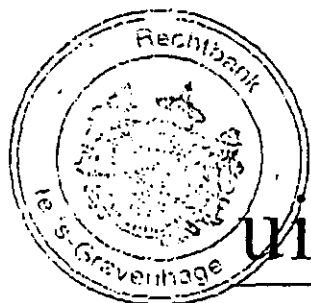
404.

Verzonden: 17 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIJF

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Zitting houdende te Assen

Sector Bestuursrecht

Kenmerk: A WB 07/9994 BEPTDN A S2

uitspraak: 13 juli 2007

inzake:

geboren op
 verblijvende te
 van Iraakse nationaliteit,
 IND dossiernummer: 0511.10.0714,
 V-nummer:
 eiseres,
 gemachtigde: mr. H.J. Janse, advocaat te Groningen,

tegen:

DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE

als rechtsopvolger van de minister van Justitie,
 (Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)),
 te 's-Gravenhage,
 verweerder,
 gemachtigde: mr. J.P. Guérain, werkzaam bij de IND.

Procesverloop

Op 10 november 2005 heeft eiseres een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning
 asiel voor bepaalde tijd ingediend als bedoeld in artikel 28 Vreemdelingenwet 2000 (hierna:
 Vw 2000).

Bij beschikking van 12 februari 2007 heeft verweerder de aanvraag niet ingewilligd.

Bij beroepsschrift van 6 maart 2007 heeft eiseres beroep ingesteld bij de rechtbank tegen deze
 beschikking. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiseres gezonden en
 haar in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een
 verweerschrift ingediend. Openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter
 zitting van 3 juli 2007. Eiseres is verschenen bij haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen
 vertegenwoordigen.

Zaaknummer: A\WB 07/9994 BEPTDN A S2

2

Becoordeling van het beroep

Blijkens de bestreden beschikking en het verhandelde ter zitting acht verweerder het relaas van eiseres niet geloofwaardig. Verweerder heeft in de bestreden beschikking expliciet toepassing gegeven aan het bepaalde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000.

De rechtbank ziet zich gesteld voor de vraag of verweerder zich gelet op de daarvoor gegeven motivering op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas ongelooftwaardig is.

Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van die wet afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden, die hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Derhalve is het aan de vreemdeling om de door hem aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden tegenover verweerder aannemelijk te maken, niet aan verweerder om het tegendeel aannemelijk te maken.

De rechtbank is van oordeel dat verweerder artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 aan eiseres heeft kunnen tegenwerpen en overweegt daartoe als volgt.

Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder in redelijkheid kunnen vaststellen dat eiseres geen documenten ter staving van haar identiteit en nationaliteit heeft overgelegd. Verweerder heeft eiseres tegengeworpen dat zij geen paspoort heeft overgelegd terwijl zij dit naar eigen zeggen wel heeft. Verweerder heeft eiseres ook tegengeworpen dat zij geen enkel indicatief bewijs van haar reis kan overleggen en dat zij te weinig informatie heeft verschaft over haar reis. Haar verklaring, namelijk dat zij vanaf Turkije de verkeersborden niet meer kon lezen, acht verweerder onvoldoende.

Ter zitting heeft verweerder, desgevraagd, verklaard het paspoort van eiseres te willen zien om aan de hand van stempels in het paspoort de reisroute te kunnen vaststellen. Nu eiseres haar paspoort in Bagdad heeft laten liggen en niet met dit document is gereisd heeft eiseres' gemachtigde, naar het oordeel van de rechtbank, ter zitting terecht gesteld dat het alsnog overleggen van het paspoort verweerder logischerwijze geen informatie over de reis zal kunnen verschaffen.

Verweerder heeft, naar het oordeel van de rechtbank, desondanks toch het juiste toetsingskader van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f van de Vw 2000, gehanteerd omdat eiseres onvoldoende indicatief bewijs over de reis heeft geleverd en onvoldoende coherent heeft verklaard over haar reis. Verweerder heeft in redelijkheid geen genoegen hoeven nemen met de verklaring hieromtrent van eiseres dat zij de borden na Turkije niet meer kon lezen. Het is niet onredelijk van verweerder om van eiseres te verlangen aan te geven hoe zij (ongeveer) gereisd is. Het wijzen op een taalbarrière is, naar het oordeel van de rechtbank, onvoldoende om van een dergelijke informatieplicht te worden vrijgesteld.

De stelling van eiseres dat haar paspoort inmiddels niet meer kan leiden tot een Dublinprocedure doet hier niet aan af.

Verweerder heeft, naar het oordeel van de rechtbank, het ontbreken van de dreigbrieven aan eiseres kunnen tegenwerpen.

Zaaknummer: AWB 07/9994 BEPTDN A S2

3

In hetgeen eiseres overigens in beroep naar voren heeft gebracht, ziet de rechtbank geen aanleiding voor de conclusie, dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiseres niet aannemelijk heeft gemaakt dat het ontbreken van reispapieren, documenten of bescheiden, die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van haar aanvraag, niet aan haar is toe te rekenen.

Nu in casu sprake is van omstandigheden genoemd in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 dient van het asielrelaas een positieve overtuigingskracht uit te gaan. Naar het oordeel van de rechtbank wordt de stelling van verweerder, dat het asielrelaas positieve overtuigingskracht ontbeert, door eiseres onvoldoende gemotiveerd bestreden.

Verder heeft verweerder, naar het oordeel van de rechtbank, in redelijkheid het standpunt in kunnen nemen dat het asielrelaas ongeloofwaardig is. De door verweerder gegeven onderbouwing van dit standpunt, namelijk onder meer dat eiseres na het ontvangen van dreigbrieven geen daadwerkelijke problemen heeft ondervonden, dat eerst na acht maanden huwelijk dreigbrieven werden geschreven en voorts dat eiseres geen idee heeft van wie de dreigbrieven afkomstig zijn, is naar het oordeel van de rechtbank voldoende draagkrachtig.

In redelijkheid heeft verweerder eiseres niet in aanmerking gebracht voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b en c van de Vw 2000.

Met betrekking tot de toepasselijkheid op eiseres van het categoriaal beschermingsbeleid dat momenteel van kracht is voor Centraal-Irak stelt verweerder dat de geboorteplaats van de vreemdeling bepalend is. Nu tussen partijen niet in geschil is dat eiseres geboren is in Noord-Irak, heeft verweerder een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d van de Vw 2000, kunnen weigeren.

Het beroep is derhalve ongegrond.

Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

Zaaknummer: AWB 07/9994 BEPTDN A S2

4

Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Deze uitspraak is gedaan door mr. L.J. Hofstra, rechter, en in het openbaar uitgesproken op 13 juli 2007 in tegenwoordigheid van mr. C.M. Duijts als griffier.

Afschrift verzonden: 25 JUL 2007

DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 'S GRAVENHAGE

HANSMA & JANSE

ADVOCATEN EN PROCUREURS

mr U.H. Hansma
mr H.J. Janse
mr F. van Dijk

Heresingel 18
9711 ET Groningen
tel. 050 3133433
fax 050 3133533
e-mail info@hansmaenjanse.nl

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-GRAVENHAGE

tevens per fax: 070 - 36 51 380

Datum 20 augustus 2007
Inzake van Iraakse nationaliteit
Uw referentie Awb 07/9994 INDnr 0511-10-0714
Onze referentie HJJ/06.284
Betreft Hoger beroep tegen de uitspraak van de rechtbank
Assen d.d. 13 juli 2007

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
4282-C	21 AUG 2007
ZAAKNR.	5966
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

Geeft te kennen:

Appellante is , geboren op en van Iraakse nationaliteit, momenteel verblijvende te te dezer zaak woonplaats kiezende te Groningen aan de Heresingel 18, ten kantore van advocaat en procureur mr H.J. Janse, die hierbij verklaart bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het instellen van het hoger beroep.

Bij beschikking van 12 februari 2007 heeft verweerder besloten de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd van appellante af te wijzen. Op 6 maart 2007 is namens appellante een beroepschrift ingediend tegen deze beschikking. Bij uitspraak van 13 juli 2007, verzonden aan gemachtigde op 25 juli 2007, heeft de rechtbank Assen het beroep ongegrond verklaard. Tegen laatstgenoemde uitspraak, die hier wordt overgelegd als *productie 1*, keert zich dit appelschrift. Appellante kan zich met de uitspraak niet verenigen en voert hiertegen de volgende grief aan:

Grief:

Met het oordeel dat verweerder een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid aanhef en onder d aan appellante heeft kunnen weigeren, nu zij is geboren in Noord-Irak, en verweerder dat bepalend acht voor de bepaling, heeft de rechtbank de grondslag van het beroep verlaten en haar eigen oordeel in plaats van dat van verweerder gesteld. Gelet hierop dient de uitspraak voor vernietiging in aanmerking te komen.

De stelling die namens appellante in beroep naar voren is gebracht luidde: 'Hoewel appellante is geboren in in Noord-Irak, is er sprake van bijzondere individuele omstandigheden op grond waarvan geoordeeld moet worden dat zij, ondanks haar geboorteplaats, niet kan worden beschouwd als iemand die afkomstig is uit Noord-Irak'. Deze bijzondere individuele omstandigheden zijn in beroep nader toegelicht. Een van de redenen was dat appellante is gehuwd met een persoon die afkomstig is uit Centraal Irak en met hem een gezin vormt.

HANSMA & JANSE
ADVOCATEN EN PROCUREURS

De rechtbank laat zich in haar uitspraak echter in het geheel niet uit over de opgeworpen rechtsvraag. Reeds om die reden is de uitspraak niet gedaan op grondslag van het beroep.

Uit de bewoordingen van de uitspraak zou kunnen worden afgeleid dat de rechtbank van oordeel is dat bijzondere individuele omstandigheden nimmer een rol kunnen spelen bij de beantwoording van de vraag waar iemand vandaan komt, maar dat oordeel is naar de mening van gemachtigde juridisch niet juist. Immers, uit het beleid zelf (WBV 2007/09) blijkt dat er sprake kan zijn van uitzonderingssituaties: indien één van de gezinsleden in Centraal-Irak geboren is, worden alle gezinsleden aangemerkt als afkomstig uit Centraal-Irak; vreemdelingen geboren buiten Irak worden eveneens gerekend tot Centraal-Irak.

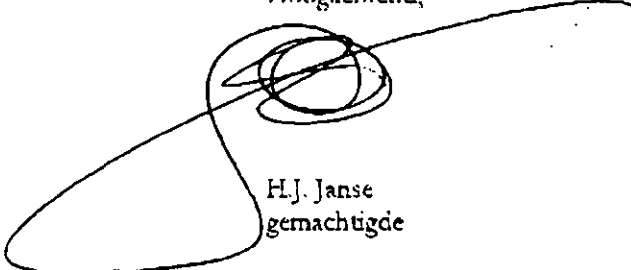
Als er van wordt uitgegaan, zoals de stelling is van dit appelschrift, dat zich bijzondere individuele omstandigheden kunnen voordoen die een andere uitkomst mogelijk maken, is het primair aan de staatsecretaris van Justitie om te beoordelen of in deze bijzondere omstandigheden een ander oordeel rechtvaardigen. Het is dan vervolgens aan de rechtbank om die beoordeling te toetsen. In de zaak van appellante heeft verweerder dat niet gedaan. De rechtbank had daarom dienen vast te stellen dat aan de beschikking een motiveringsgebrek kleefde en om die reden voor vernietiging in aanmerking diende te komen. Dat doet de rechtbank echter ten onrechte niet.

Door te bepalen dat volgens verweerder enkel de geboorteplaats van belang is voor de beoordeling, geeft de rechtbank impliciet te kennen dat de bijzondere individuele omstandigheden in het concrete geval van appellante onvoldoende zijn voor het oordeel dat zij niet afkomstig zou zijn uit Noord-Irak. Daarmee stelt de rechtbank haar oordeel boven dat van verweerder, hergeen niet dient te worden toegestaan. Ook op grond van deze vaststelling dient het hoger beroep voor gegrondverklaring in aanmerking te komen.

Redenen waarom:

Appellante u verzoekt om de bestreden uitspraak van de rechtbank Assen d.d. 13 juli 2007, verzonden op 25 juli 2007, te vernietigen en het hoger beroep en het inleidend beroep gegrond te verklaren, een en ander met veroordeling van verweerder in de kosten van dit geding.

Hoogachtend,

H.J. Janse
gemachtigde